

Artur dieti langeb, seda ei tea ta targem tui tart mitte ette ütelda. Mõlemalt poolt võidelsdalse meeletehitistult. Voodame, et Jaapan meie vägede poolt niisuguse lõõgi saab, et tal himu ära läheb edaspidi. Wenemaaga sõda algab ja Wene alamaid nende rahutöö juures elitada.

Kõige surva sündmuste selts paistis hele pääteselliig, Keiserliku Kõrguse Troonipärija Aleksei Nikolaje-witschi sündimine, mis meie lasti riigi sündamale troostitõi ja ta suure riigi rahvaid uuele lootusele elustas parema aegade peale. Andtu Jumal, et pea jälle rahupäise meie suure riigi rahvaid oma paistega kõsutaks meie suulsa ja vägewa Keisri varju al.

Jumal, Keisert kaitse Sa!

Uuistatud jutufene.

Mitte saugel Lissaboni linnast, ühe wana lossi võlwitud hoonetes on marmorikivist Onnistegija fuju. — Onnistegija fuju sisse on õige jämedal kombel faewatud ja selle tähte „A. M.“ — wana siri, mille tähendust ülsgi elavatest enam ei saa seletada, ja ommetegi ei tähenda ta wähemat ühtegi tui furadi viimast tülli, mis talle elus jutunud.

— — — Wähe intressi usub, et furat on olemas, ja ommetegi on ta mõõda läinud aja inimesefoo iuos õige suurem ja arusaamatum nähtus! Tema see olti, kes furuse wälja mõtles, mis hingestid tapab, ja sõjariistad, mis ihu pidiwad haawama. Mõnes ajajärgus laitsetas looguni inimesedigusi, tema tahtis wabadust, sigidust ja jõudu, tema see mees olti, kes loodusejõund Jumala sealust förgemale töötis. Tema võitleb preestri ja neitsiseisuse vastu, ta annab Kristusele nõuu elama jääda ja tahab mõnd jagu intressi sundida uskuma, et sõif filmakirjaks olemine eht maailm on. Kurat on täis arusaamata wastilut olu, ta piinas pühak intressi ja aitas 16. aasta sajal sirlule tõunisi sisse nõuuda. Kui ta veel üksa noor oli, sel ajal tui taewatähed teda walguseinglis, walguse-toojaks nimetasid, töötis ta Jehowa vastu mässamist ja teda nimetati trahwiis selle maailma würstits; sest asust saadik piinab tema südant, hoolimata töigist halbdustest, pea tume, pea viljakat igatus, võib olla, eht on igatus, taewa riisi tagasi saada.

Kui inimesed loodi, siusas surat Gewat, pettis pärast prohweti Taanieli, sõbrustas ennast Juudas-Istariotiga ja põõras hiljem oma iseäralist tähelapanemisi floostri-wendade peale.

Tema piinas pühak Makariust, läis Alessandria sirlus laulmas, linsas pühak neitsit Pelaagiat kannisestest tehtud lillelimbusega, ei bändenud isegi Alunji floostriulema linnu warastamast, ja wäsinud ja ära tolmunud loputas ta lord öösi Florentsi linna Dominikaanrite floostri wärawa fulge ja tahtis munga Sawanoroa juurde võsels jääda.

Tema uuris Hebreja ja Ladina seelt, waidles Lutherusega, aitas Kalwinit tema Jumala sõna uurimise juures, ja temast sai nõnda õige parem piblitundja; siis läts ta Saksaale, et kerjusmunkadega sõprust teha.

Kui tema siis pimestatud riistiusu sadumisega, uue aja soodu ajal, hallas wananema, saatas ta ka natusene oma luulelisest suurustest ja pidi sellega leppima, tut ruimalad talupojad teda lord tollistiwad ja suulus Voltair teda soledaste oma pilsesalmidega haawas.

Opetatud meestel ja laulitutel on temaga palju tegemist olnud. Proclus opetas missugusest asjast surat on loodud, Presul jutustas palju tema rändamistest, pühak Toomas näitas tema saatust, Tortswemada räägib tema halbdustest ja pöletas tema jüngrid tuhandela tuleriitade peal, Inglismaa tuningas Jakob I. kirjutas tema maa-aluste riitide geograhiat, Milton laulis tema iludusest, Dante tema turbmängu ja Goethe kirjutas tema Fausti. Walguseingli eluaemed on kas surististludes eht looduse förgustistladel.

Armastuse juhtumised on saatanale õige enam meelt mõõda. Brabantti linnas vöttis ta omale naesets ühe rilla laupmehe tütre, armastas aga ta ilusat Olimpiat, hallas seltsima Fredegundega ja kirjutas igatsusekirju nonnidele nende kessaja floosritest. Kui Helenbachi floostriülem surwalt üles: nii need naesed nüüd on — siis jättis surat viimats oma floostriarmuke seha ja reisis ära Schottimaale, lus nälg oli lahti peasnud. Seal ostis ta 15 Shillingi eest tolle maa naeste armastuse ära, mälsis aga hinna walerahaga, mida ta üheskoos Ludwig VI., Philipp II. ja Hindrik II. ga lõi, sellestamast wases, milles fatlad walmistatalse, lus sees seadus walerahalmistajaid läksis ära feeta.

Sel ajal eht ta mõni aastasada hiljem — sest sellel,